

Östersunds tingsrätt
Mark- och miljödomstolen

Endast per e-post: mmd.ostersund@dom.se

Stockholm den 9 juli 2021

YTTRANDE

Mål nr M 3060-20

Naturskyddsföreningen Jämtland-Härjedalen m.fl. ./. **Björnrike Syd Utvecklings AB m.fl.**

Björnrike Syd Utvecklings AB yttrar följande i anledning av den statliga utredningen *Skydd av arter – vårt gemensamma ansvar* (SOU 2021:51), vilken i juni överlämnades till regeringen. Utredningen är för närvarande under remissbehandling.

Vid mark- och miljödomstolens tidigare prövning av betydligt större verksamhet i Skorvdalen (mål nr M 2857-16) har domstolen funnit att den då aktuella verksamheten med föreslagna skyddsavstånd och andra skyddsåtgärder endast kunde komma i strid med förbudet i 4 § första stycket fjärde punkten artskyddsförordningen (2007:845) och att det vid den bedömningen inte skulle ta hänsyn till artens bevarandestatus. Därför avslogs ansökan för den större verksamheten.

Som tidigare redovisats har bolaget i anledning av domstolens då framförda synpunkter reviderat den föreslagna verksamheten inför ingivandet av anmälan om samråd jämlikt 12 kap. 6 § miljöbalken genom att tillse att verksamheten nu endast utgör ett mycket litet verksamhetsområde samt att bl.a. kommunalt fågelskyddsområde inrättats vilket straffbelägger tillträde till det föreslagna verksamhetsområdet. Redan mot den bakgrunden föreligger för nu aktuell verksamhet inte någon risk för påverkan heller enligt 4 § första

stycket fjärde punkten artskyddsförordningen. Därför har länsstyrelsen accepterat den anmälda verksamhet som nu är föremål för mark- och miljödomstolens prövning.

Oaktat detta bör i anledning av utredningens slutsatser och förslag följande anföras.

Först kan det konstateras att också utredningen slår fast att förbudet i 4 § första stycket fjärde punkten artskyddsförordningen ”är direkt länkat med en arts bevarandestatus” (SOU 2021:51, del 1, s. 401). Mark- och miljödomstolens tillämpning av bestämmelsen i mål nr M 2857-16 – där domstolen alltså fann att tillämpningen av förbudet skulle ske *utan* hänsyn till bevarandestatus och därför underkände bolagets ansökan för den då aktuella verksamheten – är således fel.

Därutöver kan det slås fast att även utredningen funnit att förbudet i 4 § första stycket fjärde punkten såvitt avser fåglar inte alls har stöd i EU-rätten; förbudsbestämmelsen i den svenska regleringen har däremot på grund av svensk överimplementering av livsmiljödirektivet kommit att utsträckas även till fåglar (SOU 2021:51, del 1, s. 483). Eftersom svensk reglering ska överensstämma med den EU-rättsliga föreslår utredningen att förbudet i nuvarande 4 § första stycket fjärde punkten helt ska upphävas såvitt avser fåglar (SOU 2021:51, s. 1395).

Utredningen ger uttryck för hur artskyddsreglerna borde tillämpas och framgent kan väntas se ut. Oaktat att utredningen ännu inte hunnit föranleda lagstiftningsåtgärd bör därför – och eftersom reglerna föreslås lättas i för enskild gynnande riktning – hänsyn tas till utredningens förslag och slutsatser i prövningen av förevarande mål. Således kan det konstateras att förbudet i 4 § första stycket fjärde punkten artskyddsförordningen inte är tillämpligt för risk för påverkan på fåglars fortplantningsområden och viloplatser samt att det inte föreligger någon strid med förbudet, ens om det skulle vara tillämpligt.

Även det medför att överklagandet ska avslås.

Som ovan

Björn Hellman